

GÓÐIR VIÐ MÁLIÐ



málmenning hjá børnum er. Vit skulu lesa fyri børnum og vera málsligar fyrmyndir hjá børnum, sigur hon.

Tað, at vit hugsa um børnini, tá vit tosa um at varðveita tað føroyska málið, er eisini grundleggjandi fyri, um vit ynskja at varðveita tað. Í so máta var málárið 2018 eitt gott átak, men vit kunnu ikki steðga har.

- Vit mugu alla tíðina minna fólk á, at málið hjá okkum ikki er ein sjálvfylgja. Og um vit ynskja at menna okkara mál, mugu vit gjalda fyri tað. Vit mugu leggja



- Sjálvt um føroyskt er eitt sterkt og fullfiggjað mál, so er føroyskt samstundis eisini eitt veikt mál, tí vit eru so fá. Tað skal so lítið til, at málið viknar. Og tað eru ávís máløkir, har føroyska málið ikki stendur so sterkt

eina ætlan. Hvat er tað, vit vilja við málinum, spyr hon.

Lið um lið

Seinastu tíðina hevur verið kjakast um eitt rák, har man

innan hægri útbúgving er farin burtur frá føroyskum. Í staðin tosar man enskt fyri at røkka útlenskum lesandi. Tað er eitt rák, ið Sólvá Jónsdóttir ikki er so fegin fyri.

- Eg dugi ikki at síggja, at vit ikki kunnu hava bæði. Vit kunnu ikki siga, at føroyskt ikki skal nýtast í samband við hægri lesnað. Alt máløkið, ið eitur hægri útbúgving og gransking, er eitt

ov stórt øki at missa. Tað ber saktans til at hava fleiri mál lið um lið, sigur hon.

Hon dugir heldur ikki at síggja vandan í, at smábørn læra enskt ella annað mál tíðliga, tí tað eigur bara at vera ein fyrimunur.

- Tað bilar einki, um børn eisini læra enskt. Tað er bara ein avbjóðing, um tey ikki eisini læra føroyskt. Tað ræður um, at fremmandamálið ikki kemur í staðin fyri føroyskt, sigur hon.